

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αξιολόγηση Εκπαιδευτικών

Επιλεγμένος Αξιολογούμενος

Όνομα αξιολογούμενου:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΕΛΚΟΣ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή:

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΜΑΚΗΣ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών

Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή -
αξιολογούμενου:

Δέλκος_πρακτικό_A.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

Δέλκος_πρακτικό_B.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

04/05/2026

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

Δέλκος_πρακτικό_B_2η.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

14/05/2026

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α1: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) Δέλκος Θεόδωρος, ΠΕ70 δασκάλων, 1ο Δημοτικό Σχολείο Μακροχωρίου Ημαθίας ΠΕΔΙΟ Α1 ΤΕΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΩΝ Κατά την συνάντηση προετοιμασίας οργανώθηκε και διαμορφώθηκε η δομή της παρακολούθησης των διδασκαλιών στα μαθήματα: α) Ιστορία Δ' τάξης Δημοτικού, ενότητα 4η: Ελληνιστικά Χρόνια, Κεφάλαιο "Η αυτοκρατορία του Μ. Αλεξάνδρου χωρίζεται" και β) Θρησκευτικά Δ' Δημοτικού, Θεματική ενότητα 5: Ιεροί τόποι και ιερές πορείες, Μάθημα: Το ταξίδι δύο εθελοντών στην Αφρική. Οι διδασκαλίες έγιναν στο τμήμα της Δ' τάξης του 1ου Δημοτικού Σχολείου Μακροχωρίου, στο οποίο ο αξιολογούμενος είναι υπεύθυνος. Στη συνάντηση συμφωνήθηκαν τα ιδιαίτερα σημεία εστίασης της παρακολούθησης των διδασκαλιών όπως η δημιουργία ασφαλούς και ευχάριστου περιβάλλοντος στην τάξη που προδιαθέτει όλους-ες θετικά, η προώθηση του αλληλοσεβασμού μεταξύ του εκπαιδευτικού και των μαθητών/μαθητριών αλλά και των μαθητών/τριών μεταξύ τους και το θετικό και οργανωμένο μαθησιακό κλίμα. Η παρακάτω αξιολογική κρίση για το εκπαιδευτικό έργο, στο πλαίσιο της γενικής και ειδικής διδακτικής του γνωστικού αντικείμενου, τεκμηριώνεται και τεκμαίρεται με ειδική αναφορά στα κάτωθι: Α) Τις συναντήσεις προετοιμασίας της παρατήρησης των δύο διδασκαλιών, Β) Τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών Γ) Τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών και Δ) Τις εκθέσεις αυτοαξιολόγησης Εκπαιδευτικού. α' κριτήριο: Όσον αφορά την προετοιμασία των διδασκαλιών διαπιστώνεται ότι ο εκπαιδευτικός σχεδιάζει τη διδασκαλία του με ιδιαίτερη επιμέλεια, σαφή στοχοθεσία και προσεκτική πρόβλεψη των μαθησιακών αναγκών των μαθητών/τριών. Και στις δύο διδασκαλίες υπήρξε εμφανής η μέριμνα για τη δημιουργία ενός οργανωμένου

μαθησιακού πλαισίου, μέσα στο οποίο οι δραστηριότητες ακολουθούσαν λογική αλληλουχία και εξυπηρετούσαν συγκεκριμένους γνωστικούς και παιδαγωγικούς στόχους. Στη διδασκαλία της Ιστορίας με θέμα «Η αυτοκρατορία του Μ. Αλεξάνδρου χωρίζεται», η προετοιμασία στηρίχθηκε στις ήδη διαμορφωμένες ιστορικές γνώσεις των μαθητών/τριών σχετικά με τον Φίλιππο Β', τον Μ. Αλέξανδρο και την εκστρατεία του στην Ασία. Η επιλογή οπτικοακουστικού υλικού, ιστορικών χαρτών, φύλλων εργασίας και ομαδοσυνεργατικών δραστηριοτήτων αποδεικνύει ότι ο εκπαιδευτικός προετοίμασε ένα πολυεπίπεδο μαθησιακό περιβάλλον, προσαρμοσμένο στις ανάγκες και τις δυνατότητες της τάξης. Ενδεικτικό παράδειγμα αποτελεί η αξιοποίηση του ιστορικού χάρτη της αυτοκρατορίας του Μ. Αλεξάνδρου σε συνδυασμό με τη βιντεοπροβολή, γεγονός που βοήθησε τους/τις μαθητές/τριες να αντιληφθούν γεωγραφικά και ιστορικά την έκταση του κράτους και τον μετέπειτα διαχωρισμό του. Αντίστοιχα, στη διδασκαλία των Θρησκευτικών με θέμα «Το ταξίδι δύο εθελοντών στην Αφρική», ο σχεδιασμός του μαθήματος ανέδειξε ιδιαίτερα ανεπτυγμένη ικανότητα σύνδεσης του γνωστικού αντικείμενου με αξιακές και βιωματικές διαστάσεις της μάθησης. Η επιλογή εποπτικού υλικού, βίντεο, χαρτών και αποσπασμάτων από το βιβλίο της Αγίας Γαβριηλίας αποδεικνύει ότι ο εκπαιδευτικός σχεδίασε το μάθημα με στόχο όχι μόνο τη γνωστική κατανόηση, αλλά και τη συναισθηματική κινητοποίηση των μαθητών/τριών. Ιδιαίτερα χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η προβολή των βίντεο σχετικά με τη δράση εθελοντικών οργανώσεων στην Ουγκάντα και στο Μπουρούντι, τα οποία αξιοποιήθηκαν όχι αποσπασματικά, αλλά ως αφετηρία συζήτησης, προβληματισμού και καλλιέργειας της ενσυναίσθησης. Μέσα από τέτοιες επιλογές καθίσταται σαφές ότι ο εκπαιδευτικός προετοιμάζει τη διδασκαλία του με παιδαγωγική στόχευση και με σαφή αντίληψη της ηλικιακής και συναισθηματικής ετοιμότητας των μαθητών/τριών. Β' κριτήριο: Όσον αφορά την ετοιμότητα ως προς το γνωστικό αντικείμενο από την ανάλυση των δύο διδασκαλιών προκύπτει ότι ο εκπαιδευτικός επέδειξε σε πολύ υψηλό βαθμό επιστημονική επάρκεια, ακρίβεια στη διαχείριση της γνώσης και ικανότητα μετασχηματισμού της σε παιδαγωγικά αξιοποιήσιμη μορφή. Στο μάθημα της Ιστορίας, η παρουσίαση των εξελίξεων μετά τον θάνατο του Μ. Αλεξάνδρου δεν περιορίστηκε σε απλή παράθεση ιστορικών πληροφοριών, αλλά συνδέθηκε ουσιαστικά με τις πολιτικές, κοινωνικές και πολιτισμικές αλλαγές της ελληνιστικής περιόδου. Ο τρόπος με τον οποίο παρουσιάστηκαν τα ελληνιστικά κράτη, η σημασία της Αλεξάνδρειας, της Περγάμου και της βιβλιοθήκης της Αλεξάνδρειας, καθώς και οι λόγοι αποδυνάμωσης του μακεδονικού κράτους, κατέδειξαν βαθιά γνώση του ιστορικού αντικείμενου και ικανότητα απλοποίησης σύνθετων εννοιών για μαθητές/τριες Δημοτικού σχολείου. Ιδιαίτερα ουσιαστικό υπήρξε το παράδειγμα της σύνδεσης της πολιτιστικής ακμής της Περγάμου με την έννοια του «υγιούς ανταγωνισμού» ανάμεσα στα ελληνιστικά κράτη, καθώς ο εκπαιδευτικός αξιοποίησε το ιστορικό περιεχόμενο για να αναδείξει ευρύτερες κοινωνικές και πολιτισμικές διαστάσεις. Αντίστοιχα, στη διδασκαλία των Θρησκευτικών, ο εκπαιδευτικός απέδειξε βαθιά κατανόηση του περιεχομένου και της παιδαγωγικής διάστασης του μαθήματος. Η αναφορά στην ιεραποστολή, στον εθελοντισμό και στην αξία της προσφοράς συνδέθηκε με θεολογικές έννοιες, αλλά ταυτόχρονα αποδόθηκε με τρόπο προσιτό και ουσιαστικό για τους/τις μαθητές/τριες της Δ' τάξης. Ενδεικτικό παράδειγμα αποτελεί η αναφορά στη ζωή και στο έργο της Αγίας Γαβριηλίας, η οποία παρουσιάστηκε όχι ως απλή βιογραφική πληροφορία, αλλά ως πρότυπο έμπρακτης αγάπης και προσφοράς προς τον συνάνθρωπο. Ο τρόπος με τον οποίο ο εκπαιδευτικός συνέδεσε την προσωπική θυσία και την εθελοντική δράση με την έννοια της χριστιανικής αγάπης κατέδειξε υψηλό επίπεδο θεολογικής και παιδαγωγικής επάρκειας. γ' κριτήριο: Ως προς τη διδακτική μεθοδολογία, οι δύο διδασκαλίες αποκαλύπτουν έναν εκπαιδευτικό που αξιοποίησε ένα ευρύ φάσμα στρατηγικών, προσαρμοσμένων στις ανάγκες των μαθητών. Και στις δύο διδασκαλίες ήταν εμφανής η εφαρμογή μαθητοκεντρικών προσεγγίσεων, με ενεργή συμμετοχή των μαθητών/τριών και έμφαση στη συνεργατική μάθηση. Στη διδασκαλία της Ιστορίας, ιδιαίτερα αποτελεσματική υπήρξε η αξιοποίηση της βιντεοπροβολής σε συνδυασμό με τις παύσεις για επεξηγήσεις, ερωταποκρίσεις και χρήση ιστορικού χάρτη. Το παράδειγμα της συζήτησης γύρω από τον διαχωρισμό της αυτοκρατορίας και την ίδρυση των ελληνιστικών κρατών έδωσε τη δυνατότητα στους/στις μαθητές/τριες να επεξεργαστούν τη γνώση βιωματικά και να κατανοήσουν ιστορικές σχέσεις αίτιου και αποτελέσματος. Παράλληλα, η αξιοποίηση φύλλων εργασίας με ερωτήσεις κλειστού τύπου και ασκήσεις αντιστοίχισης ενίσχυσε την εμπέδωση και την ενεργή συμμετοχή όλων των ομάδων. Αντίστοιχα, στο μάθημα των Θρησκευτικών, η εναλλαγή βίντεο, συζήτησης, αφήγησης και ομαδικής εργασίας συνέβαλε στη διατήρηση του ενδιαφέροντος και της ενεργητικής εμπλοκής των μαθητών/τριών. Ιδιαίτερα επιτυχημένη υπήρξε η πρακτική των παύσεων κατά τη διάρκεια των βίντεο, προκειμένου να δίνονται διευκρινίσεις, να τίθενται ερωτήματα και να αναπτύσσεται διάλογος με τους/τις μαθητές/τριες. Μέσα από αυτή τη διαδικασία, η διδασκαλία απέκτησε βιωματικό χαρακτήρα και ενισχύθηκε η κριτική επεξεργασία του περιεχομένου. Παράλληλα, η αξιοποίηση φύλλων εργασίας σε ομάδες υποστήριξε την καλλιέργεια συνεργατικών δεξιοτήτων και ενίσχυσε τη συμμετοχή ακόμη και μαθητών/τριών με δυσκολίες συγκέντρωσης ή μειωμένη αυτοπεποίθηση. δ' κριτήριο: Όσον αφορά το παιδαγωγικό κλίμα (μάθησης) και τη διαχείριση της τάξης παρατηρήθηκαν τα εξής: προκύπτει μια ιδιαίτερα θετική εικόνα για τον τρόπο με τον οποίο ο εκπαιδευτικός οργανώνει και συντονίζει τη μαθησιακή διαδικασία. Σε αμφότερες τις διδασκαλίες, η ατμόσφαιρα της τάξης χαρακτηριζόταν από ασφάλεια, αποδοχή, συνεργασία και ενεργή συμμετοχή. Ο εκπαιδευτικός διατηρούσε σταθερά υποστηρικτικό και εμπνευστικό ρόλο, ενθαρρύνοντας τους/τις

μαθητές/τριες να εκφράζονται ελεύθερα και να συμμετέχουν χωρίς φόβο αποτυχίας. Στο μάθημα της Ιστορίας, ιδιαίτερα σημαντική υπήρξε η οργάνωση των ομάδων εργασίας με τρόπο που να διασφαλίζεται η συμμετοχή όλων των μαθητών/τριών, ακόμη και εκείνων που παρουσιάζαν διάσπαση προσοχής ή μαθησιακές δυσκολίες. Η σταθερή παρουσία και καθοδήγηση του εκπαιδευτικού συνέβαλαν στη διατήρηση της συγκέντρωσης και στην ομαλή ροή της διδασκαλίας. Ανάλογα θετική εικόνα παρουσιάστηκε και στη διδασκαλία των Θρησκευτικών. Η συντονισμένη προσπάθεια συνέβαλε ουσιαστικά στην υποστήριξη των μαθητών/τριών που παρουσιάζαν ιδιαίτερες μαθησιακές ή συμπεριφορικές ανάγκες. Ενδεικτικό παράδειγμα αποτελεί ο τρόπος με τον οποίο οργανώθηκαν οι ομάδες εργασίας, ώστε να διευκολύνεται η ενεργός συμμετοχή όλων των μαθητών/τριών και να αποφεύγονται φαινόμενα περιθωριοποίησης ή απομόνωσης. Ο εκπαιδευτικός επέδειξε ιδιαίτερη παιδαγωγική ευαισθησία, διατηρώντας ισορροπία ανάμεσα στην ελευθερία έκφρασης και στη σαφή οριοθέτηση της συμπεριφοράς μέσα στην τάξη. ε' κριτήριο: Ο αναστοχασμός των διδασκαλιών και η αυτοαξιολόγηση εκπαιδευτικού: Αναδείχθηκε με ιδιαίτερη σαφήνεια ότι ο εκπαιδευτικός διαθέτει εξαιρετικά ανεπτυγμένες αναστοχαστικές δεξιότητες και υψηλό επίπεδο επαγγελματικής ωριμότητας. Μέσα από την αναστοχαστική συζήτηση που ακολούθησε και τις δύο διδασκαλίες, αποδείχθηκε ότι είναι σε θέση να εντοπίζει με ακρίβεια τόσο τα δυνατά σημεία όσο και τις αδυναμίες της διδακτικής του πρακτικής, τεκμηριώνοντας τις παρατηρήσεις του με παιδαγωγικά επιχειρήματα και προτείνοντας συγκεκριμένους τρόπους βελτίωσης. Στη διδασκαλία της Ιστορίας, για παράδειγμα, αναγνώρισε ότι η αξιοποίηση του οπτικοακουστικού υλικού και των ιστορικών χαρτών λειτούργησε ιδιαίτερα αποτελεσματικά ως προς την κατανόηση της ιστορικής εξέλιξης από τους/τις μαθητές/τριες, επισήμανε όμως παράλληλα ότι θα μπορούσε να δοθεί περισσότερος χρόνος στην επεξεργασία ορισμένων δραστηριοτήτων από τις ομάδες. Αντίστοιχα, στη διδασκαλία των Θρησκευτικών, αξιολόγησε ως ιδιαίτερα θετικό στοιχείο τη βιωματική εμπλοκή των μαθητών/τριών μέσω των βίντεο και της συζήτησης, ενώ ταυτόχρονα αναγνώρισε ότι θα μπορούσε να ενισχυθεί περαιτέρω η αυτενέργεια των μαθητών/τριών. Τέλος η έκθεση αυτοαξιολόγησης που ανάρτησε κατέδειξε εκπαιδευτικό με υψηλές δεξιότητες αυτοπαρουσίασης του εκπαιδευτικού του έργου. Αναφέρει σε αυτή ότι εργάζεται ως εκπαιδευτικός από τον Οκτώβριο του 2007. Η ένταξή του στην εκπαίδευση, πραγματοποιήθηκε ύστερα από παραίτησή από την Αστυνομία, στην οποία υπηρετούσε για 8 συνεχή έτη, από τον Οκτώβριο του 1999, στον Ν. Κιλκίς. Έχει αποφοιτήσει από το ΑΤΕΙ Γεωπονίας Θεσσαλονίκης, του τμήματος Φυτικής Παραγωγής, το έτος 1995, καθώς και από το Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών το έτος 2007. Έχει πραγματοποιήσει και ολοκληρώσει τρίμηνη εκπαίδευση στον Ερυθρό Σταυρό στον Ν. Ηρακλείου για Πρώτες βοήθειες (καρδιοαναπνευστική αναζωογόνηση και ανάνηψη, χειρισμό τραυματισμών και τραυμάτων, χρήση απινιδωτή, πρώτες βοήθειες, εθελοντισμός, αντιμετώπιση ατυχημάτων κι έκτακτων αναγκών), Περιβαλλοντική εκπαίδευση στο ΚΠΕ Καστοριάς με τίτλο η αειφορία και η εφαρμογή της στο περιβάλλον(διάρκεια 3 ημέρες). Επίσης στο ΚΠΕ Δοϊράνης συμμετείχε σε εκπαίδευση που αφορούσε τα μονοπάτια της λίμνης διάρκειας μιας ημέρας καθώς και στο ΚΠΕ Νάουσας με εκπαίδευση που αφορούσε τη ζωή σε δρόμους και μονοπάτια του Βέρμιου. Επίσης κατά καιρούς έχει συμμετάσχει σε διάφορα εκπαιδευτικά σεμινάρια που αφορούν προβληματικές καταστάσεις μαθητών/τριών μέσα στην τάξη, καθώς και την διαχείριση θυμού. Επίσης αναφέρει ότι είναι αυτοδίδακτος γνώστης μπουζουκιού το οποίο χρησιμοποιεί συχνά μέσα στην τάξη διεκπεραιώνοντας με επιτυχία το μάθημα της μουσικής, αλλά και σε θεατρικά. Συμπερασματικά, ο εκπαιδευτικός παρουσιάζει ένα ιδιαίτερα υψηλό επίπεδο επαγγελματικής επάρκειας και παιδαγωγικής συγκρότησης. Διαθέτει ουσιαστική γνώση του αντικειμένου, αξιοποιεί σύγχρονες διδακτικές πρακτικές, δημιουργεί θετικό και ασφαλές μαθησιακό περιβάλλον και επιδεικνύει γνήσιο ενδιαφέρον για τη μαθησιακή και συναισθηματική ανάπτυξη των μαθητών/τριών. Παράλληλα, η ικανότητά του να αναστοχάζεται δημιουργικά πάνω στη διδακτική πράξη και να αξιοποιεί την αυτοαξιολόγηση ως εργαλείο επαγγελματικής εξέλιξης συνιστά ιδιαίτερα σημαντικό στοιχείο της εκπαιδευτικής του ταυτότητας. Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω α', β', γ', δ' και ε' κριτήρια, την Έκθεση Αυτοαξιολόγησης, τις Σπουδές, τα χρόνια στην υπηρεσία, την αυτομόρφωση και τις αναφερόμενες συζητήσεις και παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών στο πλαίσιο της αξιολόγησης καταλήγουμε ότι ο αξιολογούμενος λαμβάνει τον χαρακτηρισμό εξαιρετικός, διότι αξιολογήθηκε έτσι σε όλα τα κριτήρια και χαρακτηριστικά που ορίζει ο νόμος.